

POSTANOWIENIE

Dnia 5 grudnia 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Robert Stefanicki

w sprawie z powództwa B.U.
przeciwko Skarbowi Państwa - Izbie Administracji Skarbowej w X.
o odprawę i wydanie świadectwa służby,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń
Społecznych w dniu 5 grudnia 2023 r.,
zażalenia strony pozwanej na postanowienie Sądu Najwyższego - Izby Pracy i
Ubezpieczeń Społecznych
z dnia 22 sierpnia 2023 r., sygn. akt III PZP 2/23,

odrzuca zażalenie.
(J.C-S.)

UZASADNIENIE

W postanowieniu z dnia 22 sierpnia 2023 r. (III PZP 2/23), Sąd Najwyższy – w sprawie z powództwa B.U. przeciwko Skarbowi Państwa – Izbie Administracji Skarbowej w X. o odprawę i wydanie świadectwa pracy – oddalił wniosek strony pozwanej o wyłączenie SSN Krzysztofa Rączki od rozpoznania sprawy. Powyższe postanowienie zaskarżył jej radca prawny P.K. i wniósł jak w pierwotnym wniosku o wyłączenie sędziego „od rozpoznania sprawy zagadnienia prawnego”.

Pełnomocnik uzasadnił stanowisko strony pozwanej m.in. okolicznością, że dwóch sędziów składu, którzy zostali wyznaczeni do rozpatrzenia zagadnienia prawnego, orzekało już w tożsamych przedmiotowo sprawach I PSKP 64/21 i I PSKP 20/22 w sytuacji, gdy „znany jest termin rozprawy”, „zachodzi zatem wątpliwość co do bezstronności sądu, który ma rozpoznać zagadnienie prawne.

W związku z tym wnoszę o wyłączenie ww. sędziów albo/i wystąpienie o przekazanie zagadnienia do rozstrzygnięcia powiększonemu składowi tego sądu (art. 390 § 1 k.p.c.)”. Radca prawny podniósł także, że „sformułowanie poglądu prawnego w jednej sprawie przez sędziego nie stanowi zarzutu braku bezstronności w innych sprawach rozstrzyganych na podstawie tego samego przepisu prawnego”, ograniczając to stanowiska do „rozpatrywania sprawy ze skargi kasacyjnej”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie, jako niedopuszczalne, podlegało odrzuceniu.

Katalog postanowień, które podlegają zaskarżeniu zażaleniem do Sądu Najwyższego, jest zawarty w art. 394¹ § 1 i 11 k.p.c. Wyliczenie to ma charakter wyczerpujący (postanowienie Sądu Najwyższego z: 28 maja 2019 r., I CSK 746/17; 28 sierpnia 2020 r., I CSK 799/19; 23 kwietnia 2021 r., I CSK 318/20; 13 lipca 2022 r., III CZ 229/22; 23 października 2023 r., III CZ 70/23; 8 listopada 2023 r., III PZ 8/23). Zaskarżone postanowienie nie zostało wymienione w przytoczonych wyżej przepisach.

Niezależnie od kwestii niedopuszczalności powyższego wniosku, poczynić należy marginalną uwagę, że ciężar uprawdopodobnienia wystąpienia uzasadnionych wątpliwości co do bezstronności sędziego spoczywa na stronie składającej wniosek o wyłączenie sędziego (wyrok Sądu Najwyższego z 21 marca 2018 r., V CSK 256/17), a Sąd Najwyższy rozstrzygający w sprawie podziela stanowisko o prawie do sprawiedliwego i jawnego rozpatrzenia sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki przez właściwy, niezależny, bezstronny i niezawisły sąd jako gwarantowane przez art. 45 ust. 1 Konstytucji RP (wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 20 lipca 2004 r., SK 19/02).

W tym kontekście wypada przypomnieć, że zarówno art. 394¹ § 1 k.p.c., jak i art. 394¹ § 1¹ k.p.c., analogicznie do uchylonego już art. 394¹ § 2 k.p.c., dotyczą postanowień sądów pierwszej i drugiej instancji; żadne postanowienie Sądu Najwyższego nie jest zaskarżalne, co wynika z ustrojowej pozycji Sądu

Najwyższego (postanowienia Sądu Najwyższego z: 22 listopada 2010 r., III SO 3/10; 9 marca 2011 r., III SO 1/11; 4 listopada 2021 r., V CZ 65/21).

Z uwagi na powyższe, na podstawie art. 398⁶ § 3 w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

(J.C-S.)

[a!]